

University of Groningen

The intercultural adaptation of expatriate spouses and children

Ali, Anees Janee

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version

Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:

2003

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

Ali, A. J. (2003). *The intercultural adaptation of expatriate spouses and children: an empirical study on the determinants contributing to the success of expatriation*. s.n.

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

Samenvatting

De interculturele aanpassing van partners en kinderen van geëxpatrieerden betreft een tamelijk nieuw, tot nu toe weinig onderzocht onderwerp. Met dit proefschrift wordt deze lacune aangepakt. Voortbouwend op aanwezige inzichten, is een theoretisch model ontwikkeld met het oog op het onderzoeken van de determinanten van interculturele aanpassing bij partners en kinderen van geëxpatrieerden. De belangrijkste doelstelling van dit proefschrift behelst het onderzoeken van persoonlijkheidskenmerken, familiekenmerken, professionele eigenschappen van geëxpatrieerden¹, wisselwerking tussen werk-thuis, wisselwerking tussen huis-werk en toegevoegde zaken als factoren die de interculturele aanpassing van de partners van geëxpatrieerden en hun kinderen kunnen beïnvloeden.

Het eerste deel van dit onderzoek richt zich op de interculturele aanpassing van de partner van de geëxpatrieerde. Persoonlijkheidskenmerken, familiekenmerken, en professionele eigenschappen van de geëxpatrieerde zijn onderzocht zowel als de beslissingen binnen de interculturele aanpassing van de partners van de geëxpatrieerden. In het onderzoek zoals beschreven in hoofdstuk 5, zijn aanwijzingen van de interculturele aanpassingen van de partners van de geëxpatrieerden: *Psychological Well-being*, *Intercultural Interaction/Interaction with Locals* en *Socio-cultural Adjustment*. Tijdens een steekproef bij 248 partners van geëxpatrieerden werd eerst duidelijk dat vooral de personeigenschappen van *Open-mindedness* en *Emotional Stability* gerelateerd waren aan de aanpassing van deze personen. Daarbij is ook gebleken dat *Family Cohesion* en *Family Adaptability* impact hebben op de aanpassing van de partners van de geëxpatrieerden. Voor wat betreft de variabelen gerelateerd aan het werk van de geëxpatrieerden, zijn zowel de begeleiding van het bedrijf als de voldoening in het werk sterk gerelateerd aan de aanpassingsmogelijkheid van de partners. Als laatste hebben we de invloed van een aantal demografische variabelen onderzocht. In het bijzonder de duur van de expatriëring, beheersing van de taal, of deze mensen contact hebben met een plaatselijke geestelijke en de economische situatie leken bij te dragen aan de aanpassing van de partners van de geëxpatrieerden.

Een vervolgonderzoek van ongeveer een jaar is onder een groep van 50 geëxpatrieerden gehouden. Dit onderzoek toonde aan dat van hun

---

¹ geëxpatrieerde = iemand die voor zijn werk in het buitenland gestationeerd is

partners persoonlijkheidskenmerken domineerden als beslissende factoren met het oog op hun interculturele aanpassing in het land waar ze verblijven. *Openmindedness* was sterk gerelateerd aan de interactie van de partners met de plaatselijke bevolking, hoewel/aangezien *Open-mindedness*, *Social Initiative* en *Flexibility* zeer gerelateerd waren aan de *Socio-cultural Adjustment* van de partners in het vreemde land. Familiekenmerken en de professionele kenmerken van de geëxpatrieerden lieten geen effect zien ten aanzien van de drie indicatoren van interculturele aanpassing. De resultaten geven aan dat persoonlijkheidskenmerken, in het bijzonder *Open-mindedness*, *Social Initiative* en *Flexibility* “long-term” factoren van succesvolle aanpassing in het andere land blijken te zijn.

Daarnaast wilden we de invloed van de oorspronkelijke cultuur van de partner van de geëxpatrieerden bekijken voor wat betreft de aanpassing, en ook de belangrijkheid van het voorspellingsmodel (hoofdstuk 6). In de eerste plaats hebben we het effect van de culturele achtergrond onderzocht in de bewoordingen van Hofstede’s vier culturele dimensies van interculturele aanpassing van partners van geëxpatrieerden die weer in Nederland als buitenland verblijven. Over het algemeen verwachtten we dat de partners uit culturen die vergelijkbaar zijn met de Nederlandse, zich gemakkelijker aan zouden passen naar Nederland dan partners die uit andere culturen komen. Dit gold nauwelijks voor partners uit *Individualism* en *Uncertainty Avoidance* culturen. Zoals voorspeld, de mate van interculturele aanpassing verschilde naarmate de culturen verschilden. Bijvoorbeeld: *Flexibility* bleek een meer belangrijke factor van interculturele aanpassing bij de partners van *Collectivistic* culturen vergeleken met die uit *Individualistic* culturen en ook was *Flexibility* belangrijker voor de aanpassing van deze mensen uit duidelijke vergeleken bij minder duidelijke *Uncertainty Avoidance* culturen. Ook ontdekten we dat familiekenmerken belangrijker waren bij partners uit *Collectivistic* culturen, en zowel persoonlijkheid als de professionele eigenschappen van de geëxpatrieerden waren belangrijker bij de partners uit *Individualistic* culturen. Echter, de resultaten uit dit onderzoek zouden voorzichtig overwogen moeten worden, omdat een aantal geïnterviewden zowel hoog als laag scoren op elk van Hofstede’s culturele dimensie en er dus geen balans is.

Verder hebben we onderzocht bij zowel de geëxpatrieerden als hun partners, de invloed van work-home interference (WHI) en home-work interference (HWI) op de interculturele aanpassing van de partners. Doordat er veel aanspraak werd gedaan op de persoon op het werk, kon hij/zij minder energie hebben om de partner te helpen met bezigheden

thuis. Bovendien, in hun eigen werksituatie konden hoge eisen invloed hebben op bezigheden thuis en vice-versa. Neem bijvoorbeeld een geëxpatrieerde die zijn/haar kinderen moet ophalen uit school terwijl tegelijkertijd een belangrijke vergadering in de agenda staat. Eerdere onderzoeken hebben aangetoond dat hulpmiddelen en behoeften thuis en op werksituaties een wisselwerking uitoefenen op de werk-thuis situatie. Vierennegentig geëxpatrieerden en hun partners deden mee in dit onderzoek. Ten eerste: de aanpassing van de partners van de geëxpatrieerden bleek beïnvloed te worden door hulpmiddelen en behoeften die ze thuis hadden, in het bijzonder bij diegenen die niet werkten. Ten tweede: zowel de positieve als negatieve wisselwerking tussen thuis en werkverdeling hadden invloed op het niveau van aanpassing van de werkende partner. Ten derde: de negatieve invloed op het werk van de geëxpatrieerden door het effect op de bezigheden thuis, heeft ook een negatieve invloed op de partners van deze mensen. Verder: negatieve invloeden gesignaleerd bij geëxpatrieerden waren significant negatief gerelateerd aan hun partners' interculturele aanpassingen. Interessant om te vermelden is dat de behoeften thuis van de geëxpatrieerden bij een negatieve huis-werk wisselwerking een negatief effect hadden op de aanpassing van de partners.

Een partner van een geëxpatrieerde vertelde eens aan de auteur:
“It is a sin to have a child while expatriating”.

Hoe erg is het om kinderen mee te nemen als je geëxpatrieerd bent? In hoofdstuk 8 is onderzocht, hoe groot de invloed is van een aantal factoren bij de kinderen van de geëxpatrieerden. Hetzelfde model is onderzocht als bij het onderzoek van de partners. Daarbij waren de vriendschappen onderzocht als de factoren met het oog op hun aanpassing in een vreemd land. Honderd en vier kinderen deden mee in dit onderzoek. Met betrekking tot de familiekenmerken: *Family Cohesion*, *Family Adaptation* en *Family Communication* bleken belangrijke instrumenten bij de aanpassing van de kinderen van de geëxpatrieerden. Van de vijf persoonlijkheidskenmerken, lieten *Social Initiative* en *Emotional Stability* significante effecten zien van de algemene en psychologische gezondheid van de kinderen, alsook de socio-culturele adaptatie en tevredenheid met de levensomstandigheden. Daarbij liet *Open-mindedness* een significante relatie zien met de algemene en psychologische gezondheid van deze kinderen. Van de factoren domineerden de vriendschappen van de kinderen als de sterkste voorspeller van de interculturele aanpassing van deze kinderen. Zowel een *Ambivalent Attachment Style* als een *Dismissive-Avoidant Attachment Style* lieten significant negatieve effecten zien op de algemene en

psychologische gezondheid van deze kinderen, evenals op hun socio-culturele adaptatie / tevredenheid met hun levensomstandigheden. Zoals verwacht: de *Secure Attachment Style* van deze kinderen had positieve invloed op de beide indicatoren van de interculturele aanpassing. In termen van de arbeidskenmerken van de ouders: alleen de tevredenheid in het werk van de geëxpatrieerden bleek significant gerelateerd aan de beide indicatoren van de interculturele aanpassing van hun kinderen. Uiteindelijk waren demografische gegevens zoals: participatie in het beslissen om te verhuizen en of de kinderen voelden dat hun ouders echt rekening hielden met hun mening, beide positief gerelateerd aan hun algemene en psychologische gezondheid. Beheersing van de regionale taal en het hebben van broers en zussen in het vreemde land werkten mee aan hun socio-culturele adaptatie/ tevredenheid met de levensomstandigheden.

Het onderzoek binnen dit proefschrift laat de belangrijkheid zien van een aantal factoren van interculturele aanpassing van partners en kinderen van geëxpatrieerden. Shaffer en Harrison (2001) en De Leon en McPartlin (1995) meenden, dat de partners en kinderen van geëxpatrieerden hun “eigen” theorie en modellen van interculturele aanpassing nodig zouden hebben. In dat opzicht hebben we met dit proefschrift toegevoegd aan het gebied van interculturele adaptatie door het ontwikkelen van een nieuw model van culturele adaptatie voor partners en kinderen van geëxpatrieerden. Verder hopen we dat de suggesties die we gepresenteerd hebben, nieuwe richting aan de internationale bedrijven kunnen geven voor wat betreft het bijsturen van hun beleid ten aanzien van het internationaal stationeren van werknemers. Het is duidelijk dat zowel de partners als de kinderen van de geëxpatrieerden een belangrijke rol spelen in het succes van de internationale opdracht en het lijkt belangrijk te zijn om deze rol serieus te nemen, zowel in theorie voor de wetenschap als in het nemen van belangrijke beslissingen over hoe de internationale opdrachten te organiseren en voor te bereiden.